

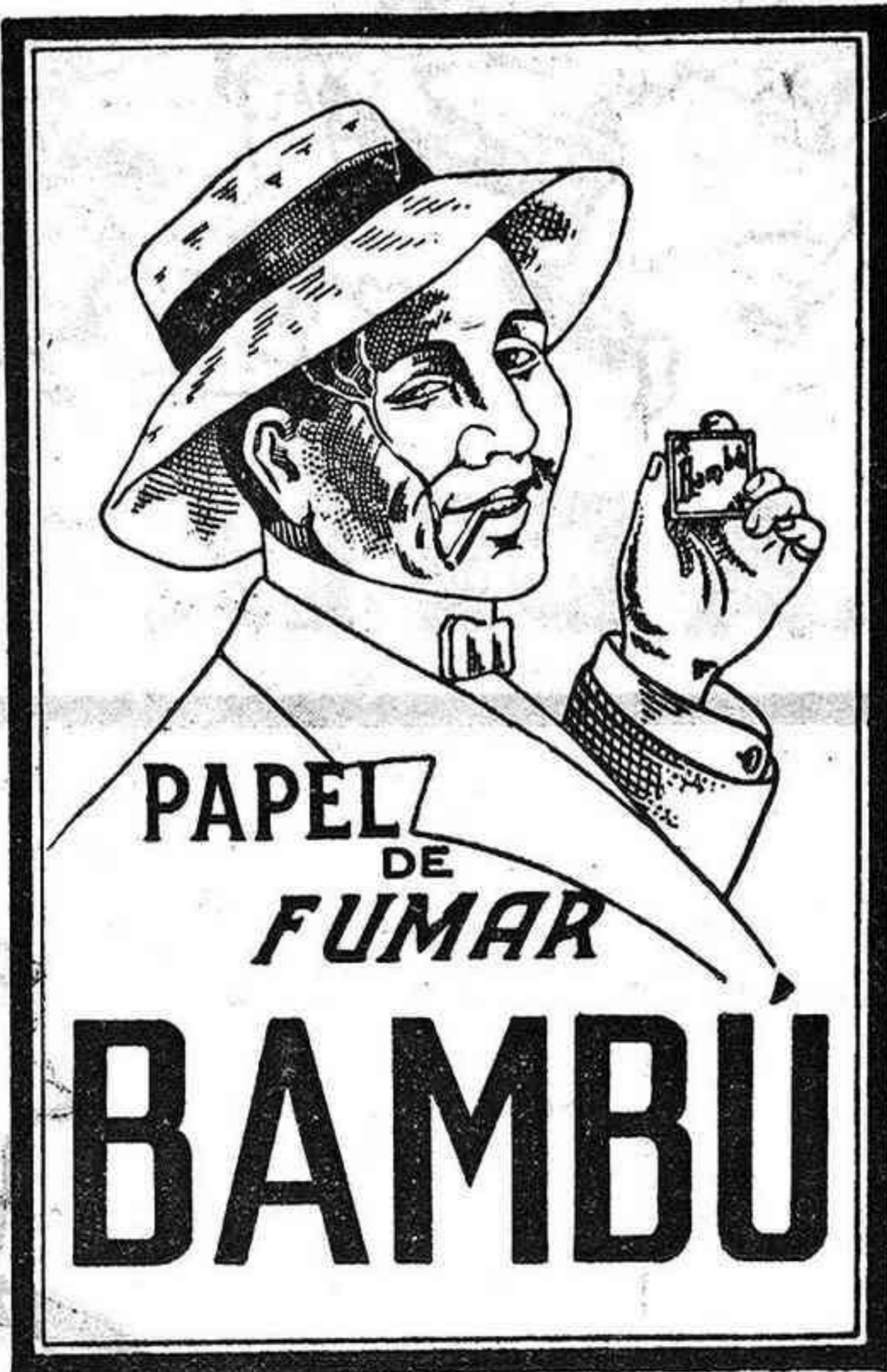

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

PER NY A LA BIBLIOTECA
L'ATENIU BARCELONES

LA REPÚBLICA AL POBLE.—Apa minyons, ara és l'hora de fer la autèntica revoició.

VIES URINARIES
Impureses de la sang-Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinaries: *Blenorragia* (Purgacions) amb totes es seves manifestacions, *uratrítis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota militar*, etc. de l'home, *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *fluxos*, etc., de la dona, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb els **Catxets del Doctor Soivre**, als malalts es gaureixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que

necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. **Venda 6'60 ptes. caixa.**

Impureses de la sang: *Sífilis* (avariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames) *erupcions*, *escrofuloses*, *eritemes*, *acne urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb les **Pildores depuratives del Dr. Soivre**, que són la medicació depurativa ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven augmentant-se totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent amb poc temps totes les úlceres, llagues grans, floronsos, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant o l'organisme rastre del passat. **Venda: 6'60 ptes. flascó.**

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manc. de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatòrrica* (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos*, *de la dona* i totes les manifestacions de la *Neurastènia*, o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es gaureixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Soivre**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la juvenesa, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrem vellesa, ense fregar l'organisme, el vigor sexual de l'edat. **Venda: pessetes 6'60 el flascó.**

Venda en les principals farmàcies d'Espanya Portugal i les Amèriques

NOTA. — Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o de debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes. en segells per al franquex a **Officines Laboratori Sókatarg, carrer del Ter, 16, telèfon 50791 S. M. Barcelona**, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenrotllament, tractament i guariment de dites malalties.

FERROTILYL
Específic de l'**ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)**
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la feblesa y molt eficaç per a combatre la **NEURASTENIA**, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinèrgic i homo-estimulasa de les glàndules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fosfurs, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUBSTITUIBLE PER A RECOPRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratori Farmacològic del Dr. W. Dutrem
Ail de Sant Pere, 50 - B A R C E L O N A - Telèfon 18631

Preu: 21'75 ptes.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, 20
BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Fora de Barcelona:

Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

CRÓNICA

ELECCIONS

A estem abocats a temps electorals!

L'Esquerra — i en dir Esquerra ens referim a tots els esquerrans, i no a fracció determinada—, haurà de lluitar amb unes dretes poixants, agosarades i que ja senten arran de nas la possibilitat d'un triomf.

Ressuscitar entusiasmes passats, és impossible! Una equivocadíssima di-

recci óde govern ha desgastat violentament el partit esquerrà que ha *gaudit* el poder. Pensar en els pretèrits cent mils vots d'abans-d'ahir, ni amb els seixanta mil d'ahir, és impossible! Les lluites internes — irades i escandaloses—, han trossejat un partit esquerrà nat a la lluita en immillorables condicions i amb probabilitats de llarg govern, que els dirigents del partit han desfet amb la seva incapacitat i els seus odis.

Hem repetit una i vint vegades que la nostra campanya contra determinats homes d'Esquerra era una campanya pro-Esquerres. Nosaltres hem pogut veure la devallada del partit amb els ulls serens de l'esquerrà que només demana als del partit idees i honorabilitat. En l'etapa del primer govern de la República s'havia de voler que es parangonés el que feien uns amb el que havien fet els altres. Així ho demanava el poble. Malauradament el parangó no s'ha pogut fer amb nitidesa. I el polític, que és bon polític, ha de saber el molt que ha de donar perquè li sigui apuntada a l'actiu una quantitat insignificant.

S'ha fet tot el que no s'havia de fer i s'ha deixat de fer tot el que calia que es fes. Es per això que, davant d'unes eleccions, l'únic camí viable que té l'Esquerra és una crida ample i patriòtica a tots els homes d'Esquerra. Les petites plataformes de grup il·lusionat res no voldran contra l'embranchida dretista. L'única plataforma possible, és el cos a cos, l'enfrontament a l'enfrontament. Esquerres contra Dretes, Esquerres clares, precises, amb noms de solvència, amb homes que facin esperar una rectificació, contra les Dretes que vindran a ressuscitar un passat, i

que ens portaran noms de tornaveus encavorcats i d'enyoraments de cosa resclòsida.

Amb unes Esquerres noves i solvents—sobretot en Catalunya—, tenim una completa fe en la victòria. Amb unes Esquerres gastades, i que semblin una continuació, no creiem possible, amb probabilitats d'èxit, plantar cara a l'enemic.

I les eleccions que vénen tenen importància extraordinària. Poden marcar una ratificació o una rectificació. Una rectificació—a Catalunya sobretot—, seria perillosíssima. Catalunya, políticament, va molt més endavant que Espanya, té molt més llarg temps d'experiències efectives. Tampoc la nostra gent no s'avé amb les enyorances processoneres i monarquitzants de moltes regions hispàniques. El Dretisme castellà vesteix un burell més intens i més suat que el que vesteixen els nostres troglodites, que són ja troglodites sense balma. De les terres ermes ens pot venir la tramuntana dretista que faci espetegar la dreta dreta catalana amb espetec estrany i amb influència forastera. Ai si la passada Dictadura hagués nascut en un clos amb aires d'Escorial dintre i vent del Guadarrama fora!

Per això Catalunya ha de fer l'esforç de no deixar pas a les Dretes. I consti que escrivim "fer l'esforç" amb tota consciència i convençuts que cal un esforç esquerrà, una concentració de forces, una promesa ben visible de nous viaranys, un llençament electoral de noms de solvència, perquè puguem arribar al triomf que tots els esquerrans volem i que tant necessari ens és.

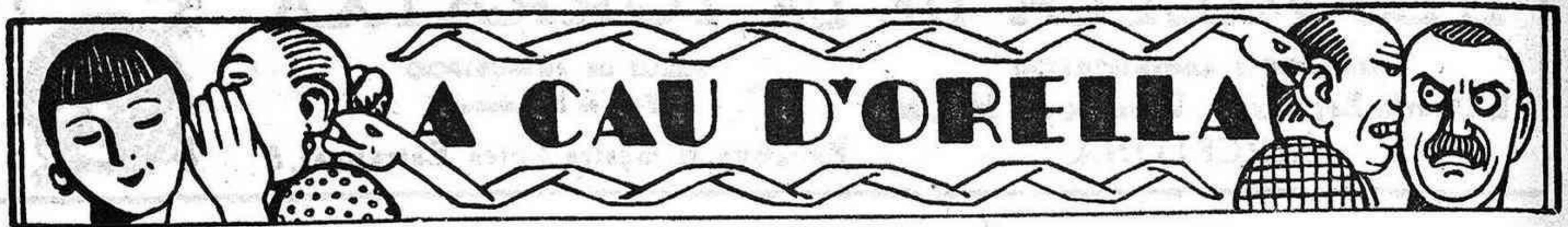
En les eleccions passades de Diputats al Parlament Català—i ho diem nosaltres que apropem l'orella al poble—, la reacció pro-Esquerres Republicana de Catalunya es féu a la darrera setmana. La gent es deia: No votar els d'Esquerres, que tenen més probabilitats de guanyar, és donar un vot a les Dretes".

Aquesta vegada ja se sent a dir: —"que vinguin les Dretes. Veurem què en surt"—. I aquesta acceptació del mal, del terrible mal passat, el mal "dretista"—no anem ara a escatir si amb raó o sense—nosaltres creiem que sense—, és un símptoma greu d'opinió.

Com que no ens volem enganyar diem les coses amb el nom que tenen. De no voler-nos enganyar ni enganyar els altres, n'ha sortit la nostra campanya, motejada pels interessats d'anti-esquerrana.

Ara precisem que sense una rectificació, que sense una concentració, i sobretot sense obrir altra vegada la porta a l'esperança, creiem que l'Esquerra pot tenir una greu ensopegada.

Ens dirigim al seny de tots!!

“QUIERO MORIR”

Es tracta del títol d'un vals romàntic?

No, senyors. Es tracta d'una frase del senyor Vilalta en el míting del Teatre Bosc, míting del grup “L'Opinió”.

La frase — com es lògic en el gran catalanista que ha estat sempre el senyor Vilalta—, fou pronunciada en català.

—“Vull morir. Vull donar la sang pel meu partit.”

Un músic que escoltava bocabadat l'eloqüència, a dents tancades, del senyor Vilalta, traduï la frase immediatament.

I es proposa escriure el raconto del “quiero morir” del senyor Vilalta, raconto que segurament farà la competència —per ésser més fantàstic, més desllorigat—, al “vorrei morire” clàssic.

L'APLEC DE TERRAMAR

L'aplec de Terramar fou una mena de “merienda fraternal” aristocràtica.

L'atracció màxima de l'aplec, fou el discurs del senyor Cambó.

Què va dir de nou el senyor Cambó en aquest aplec de banderes i lliguers?

Va trobar sectàries les Esquerres. També trobà sectari l'Azaña. Per la Lliga, sectarismes és no deixar fer als seus el que volen fer.

Després féu una apologia dels seus: “Hem de pujar! Hem de manar! Som els únics que ho fem bé”

La “merienda fraternal” de Terramar — traduïda pel “lunch fraternal”, que és més aristocràtic—, volia ésser el joiós preludi d'altres lonxs o d'altres berenars.

Ho serà? Després de dos anys i mig tornarem cridar “Visca Cambó?”

PUIG I MONNE S'OFEREIX

El ciutadà Tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona senyor Lluís Puig i Monné s'ha ofert — segons diuen—, al grup “L'Opinió”.

Quan anà oferir-se es conta que el va rebre el senyor Lluhí — què vo-

leu?” — li va preguntar sense ni oferir-li seient.

—“Vinc a oferir-me” — replicà el senyor Puig i Monné.

—“Per ara no us necessitem” —, féu el senyor Lluhí, amb un cert desmenjament.

El ciutadà tinent d'alcalde se n'anà amb la cua entre cames, tot murmurant. — “Quin urc. I això entre gent “esbandida” i que han tingut la mateixa opinió en l'afer autoòmnibus-tramvies. Amb un aventatge per part meva (monologuejà el senyor Puig i Munné). Jo era ja partidari dels tramvies quan els del grup de “Opinió” patrocinava els autoòmnibus i deia “amic del cor” al senyor Vachier.

QUE TINDRAN ELS MINISTERS MADRILENYS?

Molts són els catalans que es fan aquesta pregunta: què tenen els Ministeris madrilenys?

Ara, per exemple: El senyor Pi i Sunyer. Aquest senyor deixa les nostres finances ben necessitades d'homes d'empenta, i se'n va a Madrid a fer de personatge representatiu.

En poc temps són tres els senyors que ho han deixat tot per anar a Madrid. El senyor Companys, que deixà, per fer de Ministre espanyol, la gairebé més alta representació de Catalunya. El senyor Santaló (el senyor Santaló podia haver fet ara en el Ministeri del Treball el mateix que féu en el Ministeri de Comunicacions). El senyor Pi i Sunyer, un home tan vanat com imprescindible per Catalunya.

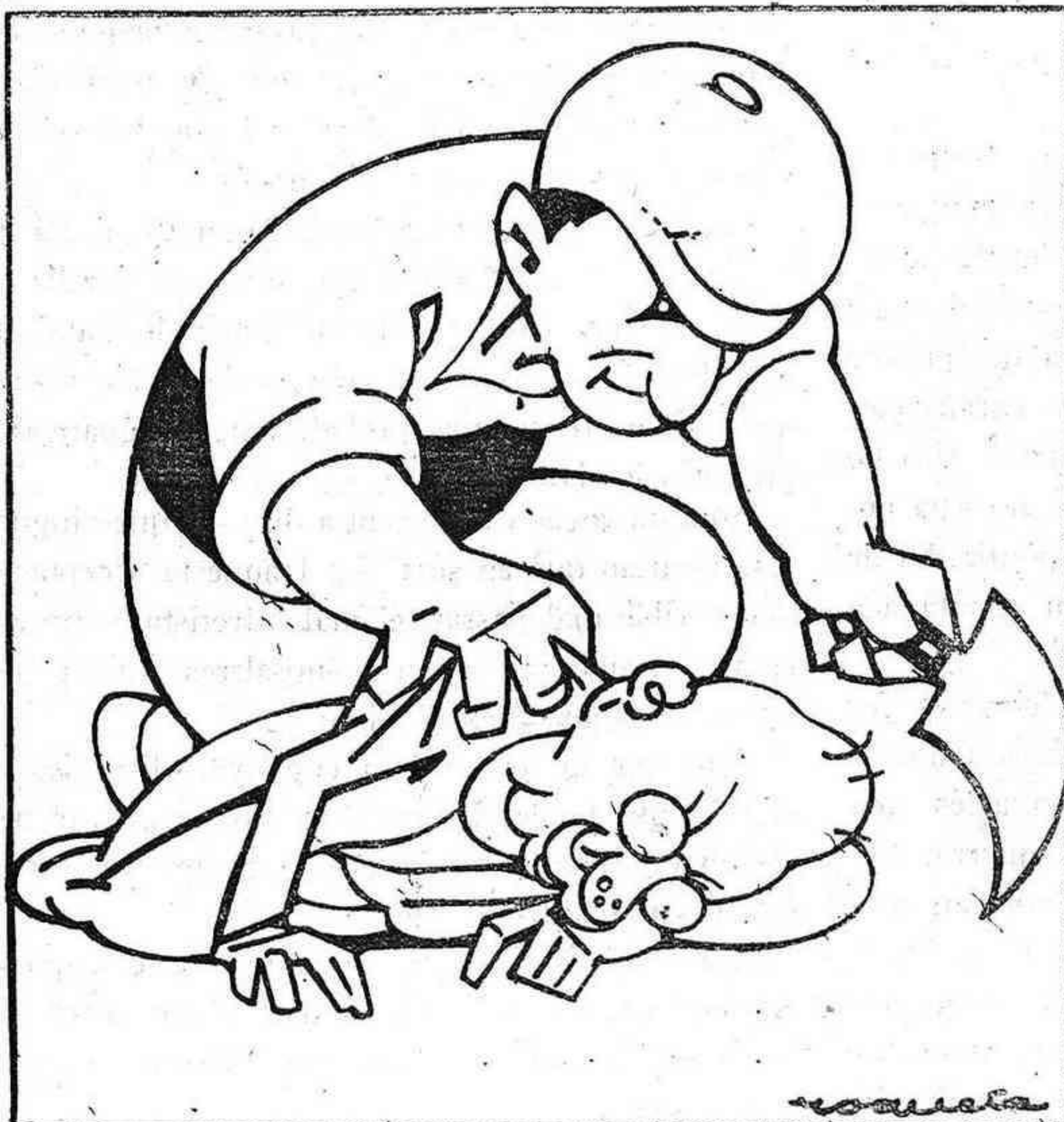
No volem creure que sigui per la canongia de les 10.000 pessetes anuals que et plouen després i per sempre. En aquest cas s'hauria de preguntar si hi ha gaire diferència entre el polític i el professional de futbol, que juga per l'equip que més el paga!

UN TINENT D'ALCALDE QUE FA FEINA BONA

Ens referim al Tinent d'Alcalde senyor Ramon Marlés.

Primer lluità aferricadament per la baixa del pa.

Ara ha sortit a trobar els carregaments d'ous passats que infecten Bar-

Ben garbellat, ni caldria arreplegar aquestes despulles.

celona. Adhuc ha manat fer una inspecció a les pastisseries.

I el senyor Ramon Marlés, home d'autèntica esquerra, bandejat d'un partit per una monstruosa política de grup, en tres mesos que fa de Tinent d'Alcalde ha fet el que no han fet els seus predecessors en dos anys. I ho ha fet perquè, home d'idees esquerranes, com és, actua d'esquerrà sense cercar trucs, sense que hagi de tenir contemplacions, sense que hagi anat a cercar a la política res més que administració i honorabilitat.

I això sense xaranges que l'exalcin.

UNS VERSETS

Hem rebut per correu aquests versets. El qui ens els envia ens assegura que són del senyor Ventura Roig, distingit apotecari i poeta de Vilanova.

Vestia de verd, com el fanàs, i era
[tan bella
que en veure-la vaig dir —oh mera-
[vella!—

Ella és el camp sencer, és la natura
i tan excelsa i bella criatura
faria de mi un tan dolç extasiat
per abraçar-la com si abracés la im-
[mensitat.

Caray!

Aquets diliquescents i dringants versos vells, ja indicaven que en el senyor Ventura Roig hi havia un futur gran plantador de regalèsia o un admirable Conseller d'Agricultura de la Generalitat.

EL SENYOR RODA I VENTURA FA LA RODA

En les darreres sessions municipals s'ha pogut admirar en el Consistori la presència del senyor Roda i Ventura.

Segons es diu, aquest senyor ve a rebre del ciutadà regidor senyor Ferran de Sagarra lliçons de com s'ha de lluitar en política.

El senyor Ferran de Sagarra, professor del senyor Roda i Ventura, en l'assignatura de "Consistorialisme", creu treure'n un bon deixeble, si el senyor Roda i Ventura l'escolta amb paciència — cosa ben difícil —, si sap treure ensenyances de les seves habilitats.

Esperem veure en el proper Consistori el que el senyor Roda i Ventura hauria après del seu actual professor, ciutadà-regidor senyor Ferran de Sagarra.

PASSANT

Hi ha molta afició a ésser regidor

Hi ha, de sempre — no d'ara — molta afició a ésser regidor. I, francament, no comprenem l'afició a una feina completament honorífica, a una feina que no és pagada. Ho comprenem que un hom deixi les ocupacions del seu negoci — amb el qual manté una família, una casa, etc., etc. — per anar a passar maldecaps en els negocis dels altres. No comprenem que un hom pagui unes quantes mil pessetes per a obtenir un càrrec en el qual, honradament, no es pot guanyar res. Tant desinterès sempre ens ha causat una gran admiració, i una gran extranyesa. Paraula!

I amb els diputats al Parlament passa igual, a pesar que ara l'afició hagi augmentat perquè als diputats es paguen amb mil pessetes mensuals.

Però pensin, senyors, que mil pessetes mensuals no són res. Pensin que no els les donen per quedar-se a casa fent la manilla; pensin que, si volen complir l'obligació, han d'anar a Madrid. I a Madrid han d'alternar, prendre molt de cafè amb llet, algun cocktail, viure a l'hotel, anar alguna nit al cabaret. I tot això amb mil pessetes, senyors! Si no n'hi ha per res! Si fan llàstima, pobres diputats! Si, a vegades, moltes vegades, encara hi han d'afegir diners de la seva butxaca.

A pesar de tants sacrificis com importa segueix aquesta afició, per nosaltres incomprensibles, a regidor i a diputat. El setanta-cinc per cent de la població aspira a una acta de regidor o de diputat. O de les dues coses alhora, perquè no ve d'aquí.

I ara que s'apropen eleccions per partida doble si fóssim qui per a fer-ho, imposariem aquestes condicions als candidats a regidor i a diputat:

- un historial netament republicà,
- un passat de lluita i de sacrifici,
- un sentiment catalanista de debò i no de per riure.
- honradesa,
- i intel·ligència.

Amb això pot triomfar una candidatura. I cal que procurin que triomfi, perquè una victòria de les dretes seria vergonyosa.

DON ALE...

La meua temporada ha estat debut, benefici, i un comiat.

Quirze de Besora

SI M'EMBRUTES,

T'EMMASCARO...

Fa pocs dies que un honorabilíssim (?) comerciant — pertanyent segurament a les dretes i freqüentador dels sacraments de la Santa Mare Església — va rebre una important partida d'ous podrits amb el lloable i benèfic fi de lliurar-los al consum públic.

No fa pas gaire que va descobrir-se també la fabricació en gran escala d'embotits de carn avariada de ruc... No acabariem mai si parléssim de la xocolata falsificada amb substitutius de cacau, rosegons de pa i cacauets; formatges de seu; cafè torrat amb garrofins i cigrons; llet aigualida i enguixada; vins i licors elaborats amb fórmules de baixa química; carns i peixos maquillats i rejuvenits com una

meuca estropellada... Afageiu-hi manques de pes i les petites martingales de les paperines amb càrrega i papers més gruixuts que la cara d'un agrari i tindreu una pàllida idea de com s'enganya i s'emmetzina el poble amb la complicitat o amb la deixadesa culpable dels encarregats de vetllar per la salut pública.

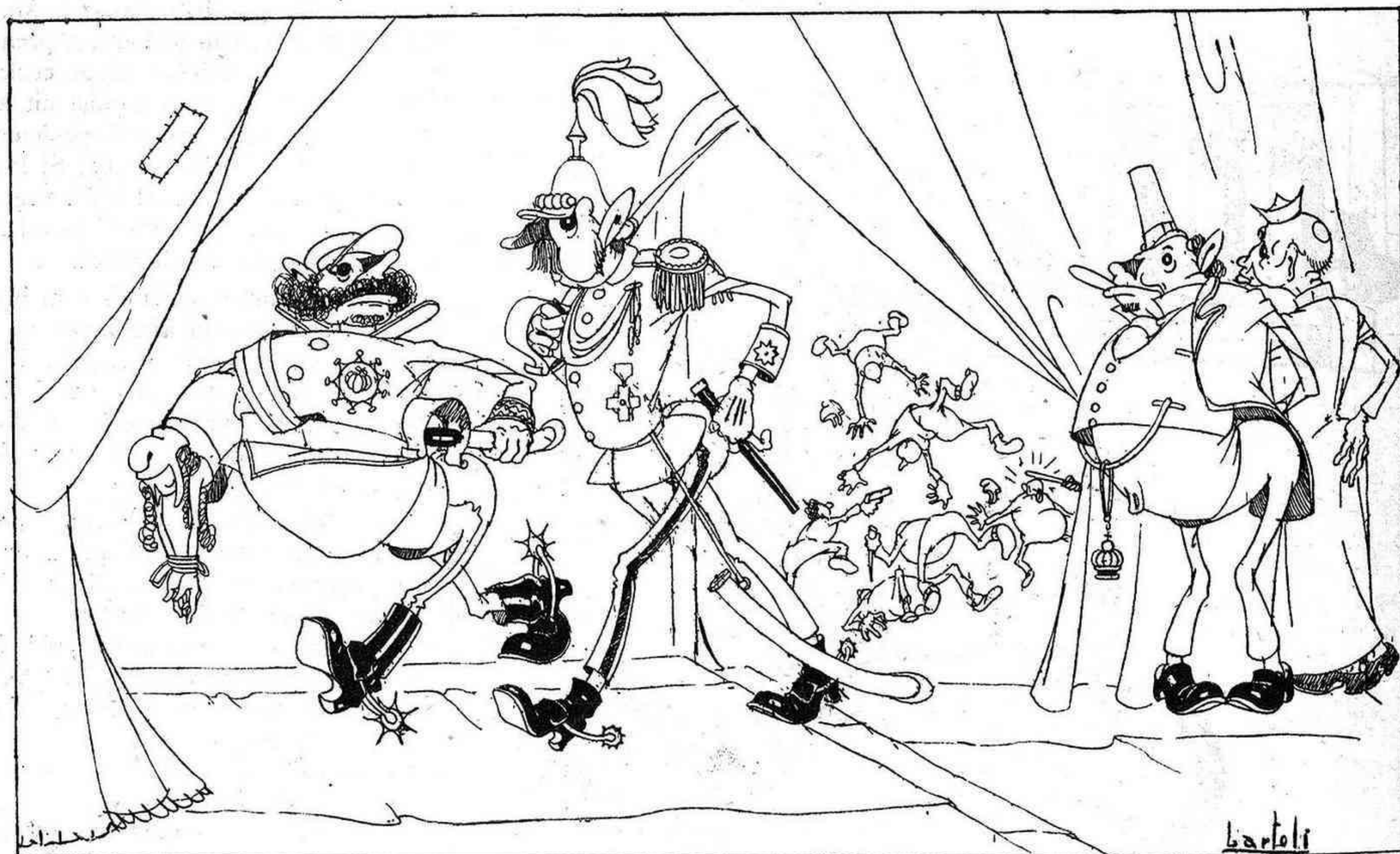
De vegades m'he fet una reflexió sobre aquest tema, la qual reflexió no em sé estar d'exterioritzar-la. Es evident que aquestes falsificacions i enganyifes no les fan pas quatre burgesos amagats en un subterrani o en un colomar. Moltes d'elles estan muntades en una amplitud i perfecció que qualificaríem de perfectes si no fossin criminals. Necessiten el concurs i la complicitat de moltes persones, d'obrers, en una paraula. Es evident que aquests productes sofisticats es destinen en gran part, gairebé en la seva totalitat, a famílies humils, a treballadors. I jo em pregunto: —Com és possible que les organitzacions sindi-

cals obreres, les quals, de vegades promouen una vaga general perquè el burges ha posat en una fàbrica un majordom guenyo i això els sembla que és mirar-los malament, no s'hagin preocupat de posar terme a aquestes indústries immorals, fraudulentas i delictuoses que cerquen el profit i les víctimes principals en l'estament obrer?

S'ha dit amb raó que quan l'obrer plega els braços s'atura tota l'activitat d'un país i podria arribar-se a la paràlització industrial i econòmica de tot el món. Per què, doncs, aquesta força immensa, augmentada per l'organització sindical, no ha de manifestar-se algun dia per oposar-se a la falsificació d'aliments, al frau en l'elaboració i venda de productes, a l'explotació de què és objecte l'infeliç que va a comprar pa i li donen barita, i que ha de fer bullir l'olla amb una barreja de porqueries?

La pregunta resta en l'aire, camarades!

PANICAL

COM EN LA REPÚBLICA DE 73

—•I si mentre les Esquerres es barallen ens aprofitéssim?

—Magnífica idea, aquest parell ens ajudaran amb molt de gust!

Tres contes jueus

Un dia un jueu, anava tranquil·lament caminant pels carrers de París, quan va parar-se en una taverna a beure un vas de vi. Al voltant del mostrador hi havien, consumint diverses begudes, diversos individus, que en

veure entrar el fill d'Israel, es varen fer l'ullet malignament.

—Veuràs com riurem ara—féu un d'ells, adreçant-se als companys.

I acarnt-se amb el jueu, li exclamà:

—Bon dia, Abraham...

—Em dic Block—respongué l'interpellat.

—Vols que et digui el què va passar un dia?

—Digues—contestà l'israelita.

—Doncs va passar que el Déu dels

va pel món i es va trobar amb el Déu dels cristians.

—Ah, sí? I què va passar?—féu interessant-se l'hebreu.

—Doncs va passar que el Déu dels cristians va donar un cop de puny tan fort a la cara del Déu dels jueus, que l'hi va aixafar.

—Ben fet... Li va estar molt bé al nostre Déu aquesta lliçó... Així aprendrà de no enraonar amb el primer ximble vingut!

* * *

Jacob va anar a Roma per negocis. En retornar a París, els seus companys l'acapararen a preguntes:

—Què tal t'ha semblat Roma?

—Admirable... Ho he vist tot... Fins el Vaticà.

El Vaticà també?

—Sí... Fins he vist al Papa.

—Com? El Papa? El cap de l'església catòlica?

—El mateix... Em va rebre en audiència privada...

—Què dius ara?

—El que sentiu... Us diré més, fins em va convidar a dinar...

—I què tal és?

—La veritat és que no en puc dir mal. Es un home "charmant", bo, fi, amable, servicial, educat, sensible, intelligent... Però ella...!!!

* * *

Levy marxa de viatge, i fa un contracte amb el seu veí Samuel.

Samuel li mantindrà el cavall per tres rals diaris, però el fems que farà el cavall serà propietat de Levy, que el prendrà al seu retorn.

La dona de Samuel no està contenta.

—Quin disbarat has fet—li diu al seu marit.—Per tres rals diaris mantenir un cavall de Levy i encara donar-li els fems... No sé pas què hi guanyarem amb aquest negoci...

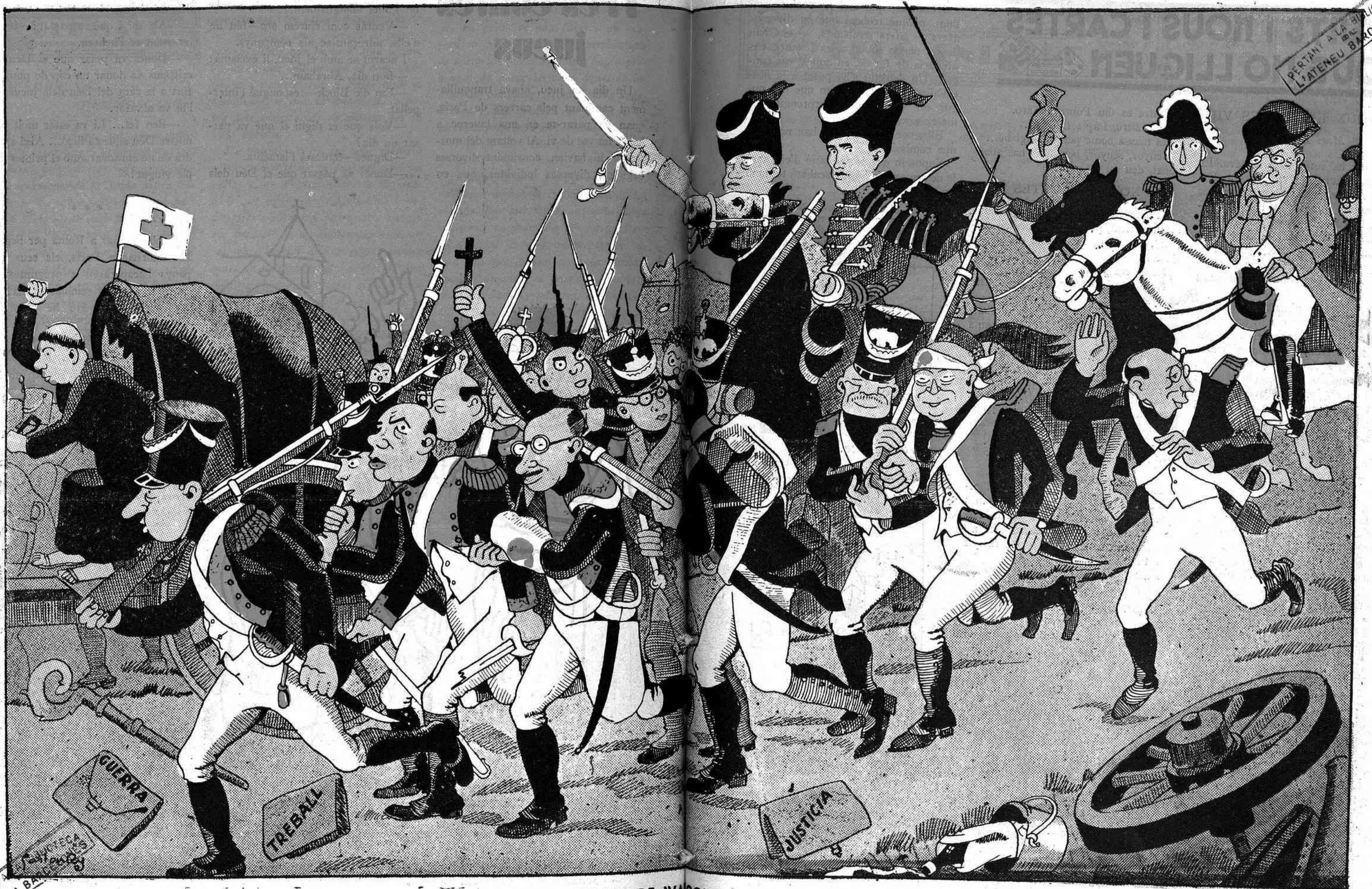
—Però dona—li respon Samuel, —que no comprens que per tres rals diaris no hi pot haver fems de cap de les maneres?

—«Nosaltres també hem d'anar a votar Mossèn Cadenera?

—«Sense mancar-hi. Hem de fer que guanyin les dretes»

—«Així no hi mancarem!»

PERTANY A LA BIBLIOTECA D'ATENEU BARCELONÉS

PERTANY A LA BIBLIOTECA D'ATENEU BARCELONÉS

LA NOVA RECLADA DE WAOOI

El Partit Radical.

VUITS I NOUS I CARTES QUE NO LLIGUEN

LERROUX ENCARA ES VIU

Mori Lerroux

Lerroux ha sortit amb la seva. La granallada radical pica per tot Espanya; Azaña, amb els seus discursos que aixafen *moralment* l'ex-emperador del Paralel, no podrà destruir *materialment* el lerrouxisme, perquè un Azaña noble, honrat, intel·ligent i recte, és poc per a lluitar contra uns milers de Lerrouxus traïdors, ignorants i immorals.

Cal que tots els bons republicans (i es veu que a Espanya, n'hi han pocs) ens ajuntem i en donem les mans per a formar un front únic contra la sangonera que xucla la sang de la jove República nostra, i li inocular el virus radical, en el qual van barrejades totes les espiroquetas monàrquiques i catòliques!

Es necessiten republicans de debó!
Prou Lerroux!

MASSA BONIC

Ningú diria que estem en ple període revolucionari.

Durant la passada crisi (passada?) el senyor Alcalà Zamora (que Déu nostre senyor proteixi i guardi), va començar consultant el Sr. Abadal!

ABADAL!

Després, va anar a cercar al senyor Pedregal...

PEDREGAL!!!

Abadal... Pedregal... mau... I saben qui va pensar consultar després, a fi de formar aquest ministeri? No ho endevinen? Facin un esforç... Pensin... Fixin-s'hi bé... Abadal... Pedregal...

No hi cauen?

Doncs a Don Lucas del Cigarral...

Es ell què ha format aquest ministeri d'opereta en què, per cert, hi ha cada nom. (cada nom, eh? no cada home) que enamora.

L'un es diu Palomo... Naturalment, aquest palomo deu ésser "mensajero" perquè l'han posat a comunicacions...

L'altre es diu Rico Abello...

L'altre es diu Pobre Pàjaro.
I un altre, Làpiz Làzuli...
Es massa bonic perquè vagi bé...
Senyor, senyor, perquè m'has abandonat, deu dir l'Azaña...

NOTICIES CURTES

"Pobre va entrar el Dr. Aiguader a l'Ajuntament, però, més pobre en sortirà", va dir el Sr. Macià als periodistes...

Es un cas greu.

Nosaltres, no ho podem consentir; menys mal que diuen que s'ha obert una subscripció a favor del pobre batlle, a la qual han fet ja importants donatius, p. e.:

Artemi Aguadé	50.000 ptes.
Lluhí i Vallescà	0'35 "
Comas Clavet (fen un sacrifici)	0'15 "
Casanelles	0'10 "
Tarradelles: una moneda francesa	0'10 "
Uns paletes de Toulouse	30'75 "

—o—

El Sr. Fronjosà, va dir que el senyor Ventosa i Roig, no és res més que un farmacèutic que fa poesia. Això si té quelcom de greu, és per als malalts. El mal, per nosaltres, és que ara fa política.

I això, ja és pitjor.

—o—

El Sr. Companys és un home macabre.

No fa més que parlar d'amics difunts. En Layret, el Noi del Sucre...

Sempre amagat darrera els morts...
I tan viu com és!!

—o—

Fa pocs dies, fou presentat al senyor Macià un "moro amigo", que només es deia Mouley Mohamed, Ben Omar El Alami, El Hassani.

Mentre li presentaven, es varen expulsar de l'Esquerra sis membres, hi hagueren tres crisis, i es descobriren quatre nous grans escàndols.

—o—

Convindria que sobre aquest magnífic afer de les 30.000 pessetes, que amb tant d'escàndol va clausurar patriòticament el passat congrés d'E. R. de C. es fes tota la llum possible.

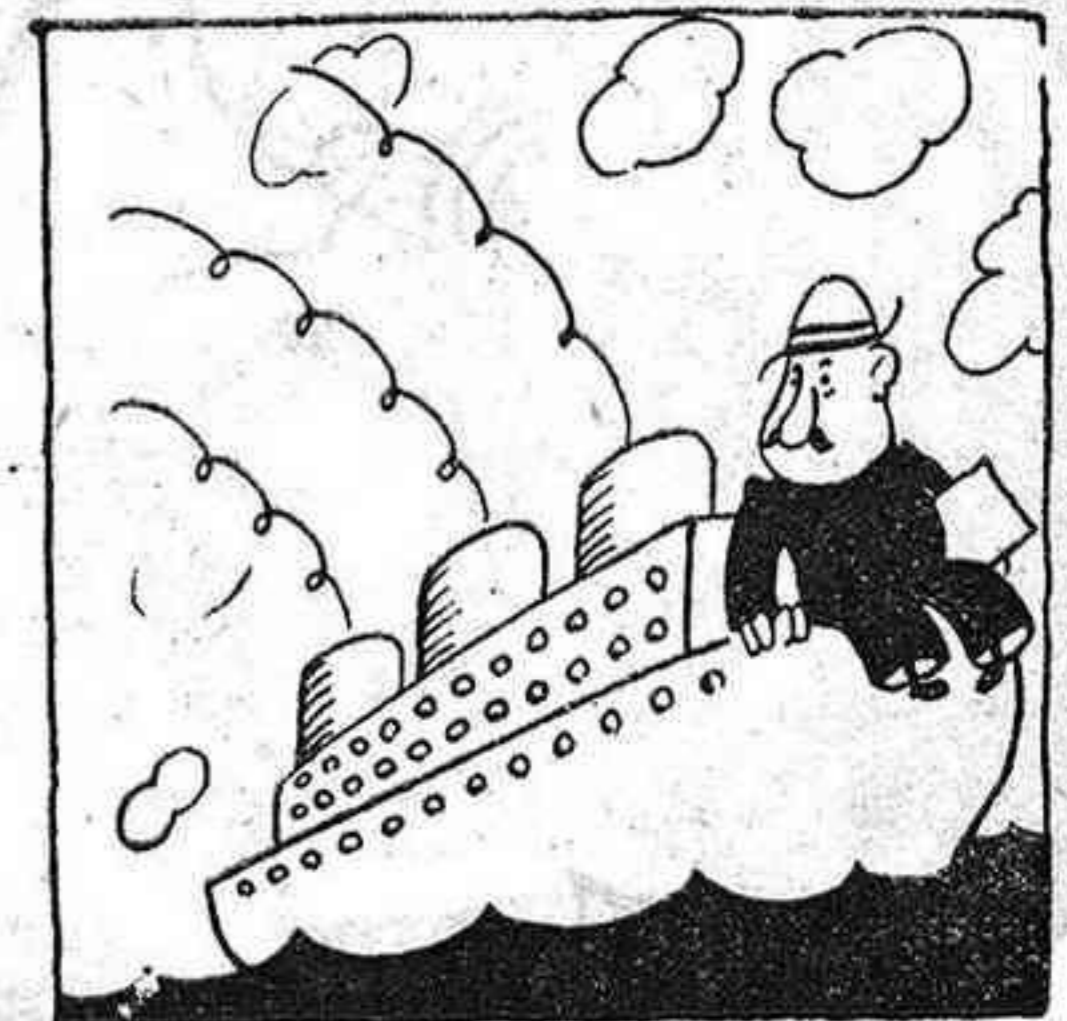
Però no és probable.

Nosaltres, que mai no tenim prou llum, perquè trobem que en diversos afers — afers semblants, — ens han deixat massa sovint a les fosques, ens ajudaria de fer-ne, en aquest cas concret. Un detectiu s'ha posat a la nostra disposició. L'esperem que ens pugui dir coses que "sorprenguin la mateixa empresa".

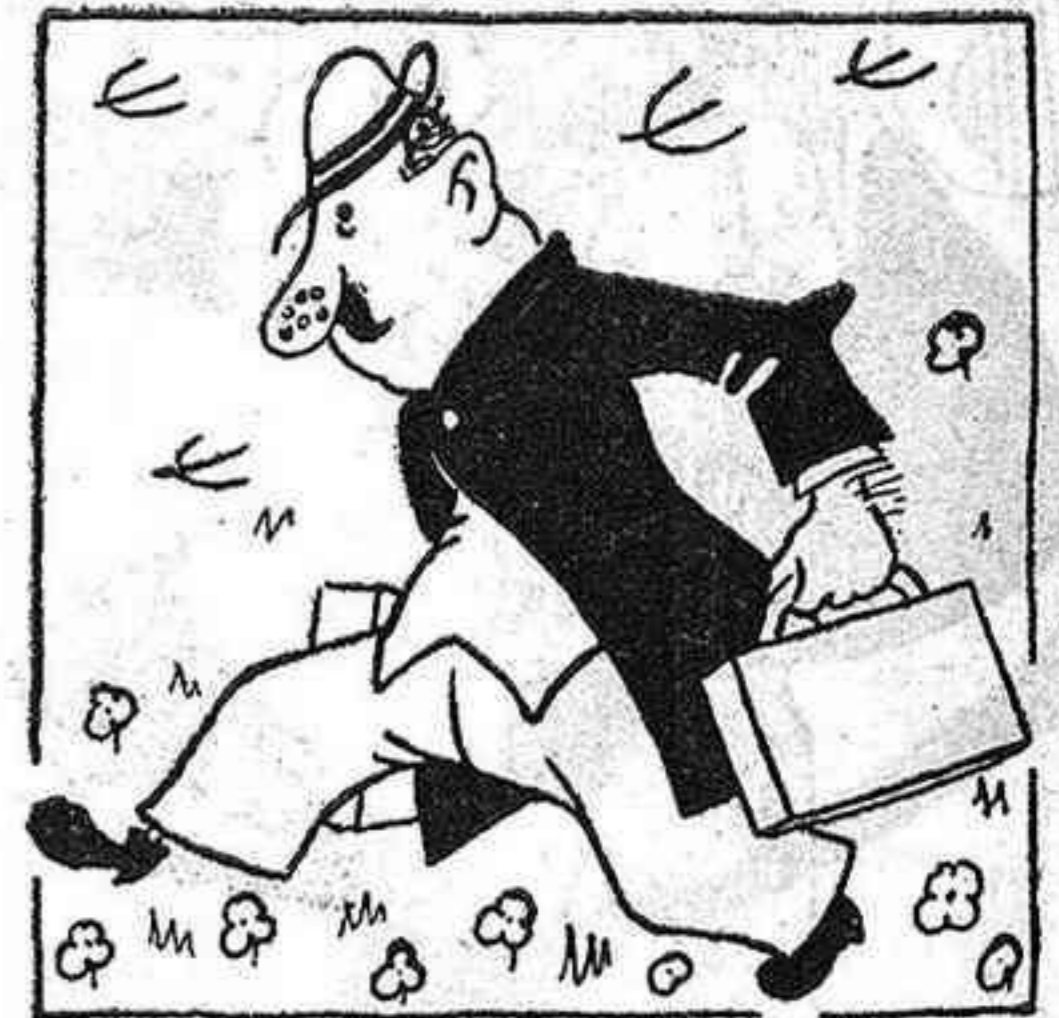
Els, per la seva part, han nomenat una comissió.

Suposem que la comissió d'ells serà la de cementiris i que s'acabarà tot amb un enterrament.

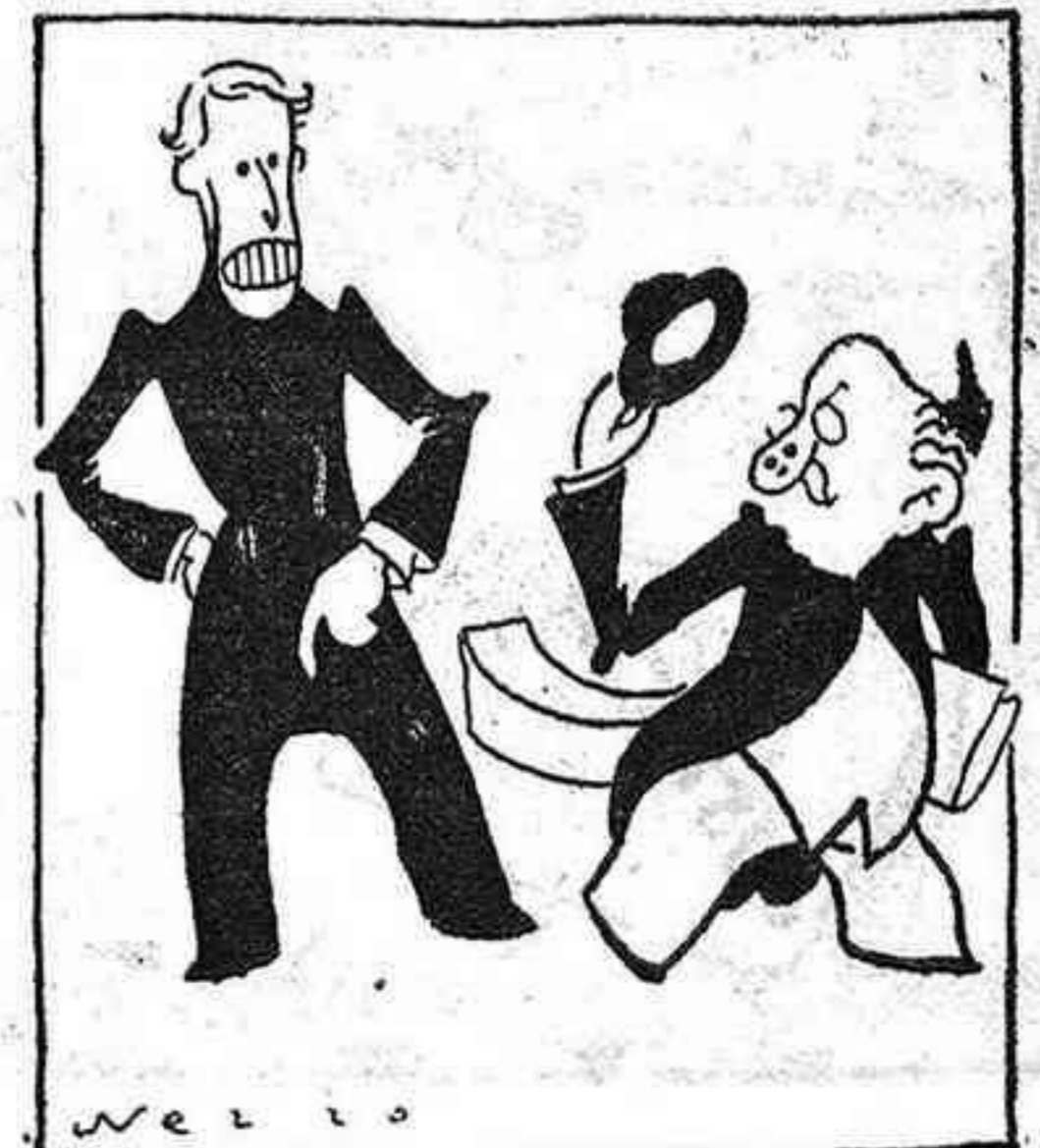
Les fugides d'en Lerroux

La d'Amèrica.

La de Rubí.

La del Parlament.

TEATRE ROMEA. — "L'Estrella del Miracles", poema en 3 actes de Josep Maria de Sagarra.

El poeta Josep M.ª de Sagarra ha escrit una obra més.

Aquesta vegada "L'Estrella dels Miracles" és una cosa que s'assembla molt a "La Miraculosa", de Ambrosi Carrion.

L'obra ha agradat al públic, el que vol dir que Josep M.ª de Sagarra ha trobat la recepta i que amb aquesta recepta pot anar fent obres que donin grans èxits al Teatre Català.

El poeta Josep M.ª de Sagarra—i qui sap si té raó, — vol caminar sobre segur. Sap, per experiència, que quan es vol fer obra, més o menys personal, més o menys de gust propi, sobretot a Catalunya — i actualment més que mai — es corre el risc d'ensopegar i caure. No tothom té vocació de màrtir! El Josep M.ª de Sagarra no la té.

Ell ens ha dit en l'autocrítica de la seva obra que cercava plaure. "L'Estrella dels Miracles" plau i l'autor, com a conseqüència, ha reeixit. Ens sembla que hem dit tot el que podem dir de "L'Estrella dels Miracles", darrer èxit de l'autor de "L'Hospital de la Glòria" i de "La Corona d'espines", altres dos grans èxits del nostre teatre. Repetir el que creiem d'aquest teatre blanc i "moralitzador", que tant plau al poc públic que va al teatre català, seria sobrer. Repetir que no ens entusiasma el fàcil enlluernament produït per l'espèctacle d'uns versos "loie follerescs", tampoc no tindria cap eficàcia. Per torna anem reconeixent que el poeta Josep M. de Sagarra té la seva raó, que anima a donar una raó al seu teatre, i la resta són trons, com podria dir gràficament l'illustre poeta al qual "ja no critiquem".

Les tres decoracions que el senyor Fontanals ha pintat per l'obra són de bon efecte decoratiu.

La interpretació de "L'Estrella dels Miracles", bona. Molt bé Maria Vila i Maria Morera. Bé Pius Daví i Gimbernat. Molt ajustats els altres.

Cloem la nota que fem de l'estrena al Romea de "L'Estrella dels Miracles", repetint la constatació del seu èxit, i recomanant al públic que vagi al Teatre Català.

POLIORAMA

Aquesta setmana, "Medea", gran creació de la genial actriu Margarida Xirgu.

Els èxits reconeguts del gran actor Enric Borràs s'han repetit en el Poliorama. "El Alcalde de Zalamea", per la sola virtut de la magnífica interpretació que li dona Enric Borràs, ha omplert el teatre.

BARCELONA

El públic abundós que té l'estracanista marquèic senyor Muñoz Seca, riu molt aquests

dies amb les representacions d'"El Refugio", que es donen al Barcelona.

La pluja d'estirabots que estava l'obra ritma amb les darreres tempestats.

PRINCIPAL DE TARRAGONA

Hi fa temporada la Companyia de dra-

mes i comèdies moderns que dirigeix l'autor-actor P. Teixidor Elies.

Dirigeix la companyia Joaquim Fernández, el qual actua també de primer actor.

Les actrius que integren la Companyia són Joana Espin, Teresina L. Sánchez, Mercè Bayona, Maria Alvarez, Dolors Rives i Teresa Vinyes. Els actors, ultra Joaquim Fernández, Teixidor Elies, Lluís Teixidor, Josep Girbau, Antoni Barbany, Enric Nones, Lluís Lamor i Josep López.

Porten de repertori "L'hora del secret", de Minguéz; "Qui no és amb mi"; "Es un capboig", de Ramon Vinyes. "La Llotja", de Millàs-Raurell, "L'Alegria de Cervera", de Sagarra, "El Neguit de les ombres", d'Enric Lluelles, "Una dama 1933", de Jordi Wills, etc.

WORK

EL PECAT DELS PARES.

I ara! on va aquest home!

Calla! Es fill d'un regidor... ¡fa penitència!

ESQUELLOTS

L'alegria que va produir en les consciències netament liberals i republicanes el desinflament, millor dit, la descomposició del suspecte i xaruc Lerroux i la seva tribu, ha quedat de fet desvirtuada per la solució de la crisi i la seva immediata conseqüència: la dissolució de les Corts Constituents.

L'esperit caduc, reaccionari, pesselista, militar i monàrquic de la vella Espanya, tan ben simbolitzat pels Lerroux i Garcia Robles, ha vençut, ara com ara, l'obra dels

homes de la incruenta revolució del 14 d'abril.

S'han dissolt unes Corts que feien nosa i por als elements xupòpters i anacrònics i encara que semblava mentida, s'ha prestat a fer d'enterraments un Govern nascut amb ajuda de fòrceps i al qual hom qualifica de "liquidació de retalls".

Ara el poble té la paraula.

La dissolució de les Corts Constituents, quan tant podien i havien de fer encara per

a la consolidació del nou règim, és una satisfacció que hom ha donat a les dretes i als falsos republicans amb la gràcia divina.

Hom diu si en aquesta supresa resolució hi ha intervingut dames catòliques i confessors, com si ens trobéssim en el temps d'Isabel II en què manaven els destins del país el Pare "Fulgencio" i Sor "Patrocino". I per acabar de transportar-nos a aquells temps, no ha mancat la pluja d'estels, aquelles pluges tan abundoses en els períodes preo post-revolucionaris i que causen l'esglai de la gent fanàtica.

Les dretes compten vèncer en les properes eleccions pels següents motius i mitjans:

Pel desencís produït en molts esperits senzills que es pensaven que la República els resoldria tots els problemes i podrien viure d'ací endavant sense treballar.

Pel vot de l'exèrcit immens de les femelles parroquianes dels confessionaris.

Pel revifament del caciquisme rural.

Per l'escampadissa a dojo dels cabals dels March i companyia.

Per la idiosincràsia de mant espanyol, que en llur misèria i enviliment, fa bona la dita de Joaquim Costa de "mendigos o ladrones" aplicada a amplis i espessos sectors del poble espanyol.

Les dretes es juguen, però, la darrera carta i podria ésser — cal desitjar-ho i fer-ho, — que en aquest joc desesperat perdessin bous i esquelles.

Pic i Pon, l'inefable ex de tots els partits que han manat i aspiren a manar i d'aconseguir el cobejadíssim títol de marquès de la Bombilla, va dir que la crisi havia produït molta "expectoració" i que calia demostrar que els radicals eren, com sempre els amos del carrer... anant de bracet ahir amb Alfons XIII, Martínez Anido i Primo de Rivera, demà, si pot, amb Sanjurjo, March i Quiñones de Leon.

Tot serà que no se li acabi la corrent o un curt-circuit ho engègui tot en doina.

Els personatjes que es consultaran en les futures eleccions.
El Papa. Sant Josep. Sant Pau verge i màrtir...

El fet diferencial de Catalunya i la resta d'Espanya té una particularíssima confirmació en el que passa entre els homes i els bles d'ambdós sectors peninsulars. Allà, tenen uns homes polítics superiors, en general,

a la massa popular. A Catalunya, gairebé sempre, el poble està molt per damunt en tots conceptes, dels seus dirigents o representants.

En apuntar-nos un punt a favor nostre, reclamem que el poble estigui sempre en peu de guerra i que decideixi totes les causes fins a darrera instància.

—o—

Ens sembla, en tenim una vaga idea, que es va prohibir l'exhibició o ublicitat dels suprimits títols de noblesa de l'enderrocada monarquia.

N'hi ha prou en donar una ullada per les cursis notes de societat de la nostra premsa especialitzada en aquestes exhibicions — "La Vanguardia", "El Noticiero"... — per a fer-se càrrec de com són burlades les disposicions dels Governos republicans.

No és que ens faci cap nosa la propaganda d'aquests xirois títols d'opereta, car, a més de fer riure, és una manera de distingir certa genteta desconeguda per llur nom propi o per llur talent.

—o—

L'altra nit, a Romea — la d'inauguració de la temporada — assistien a la representació el senyor Cambó i el senyor Casanoves.

I el senyor Casanoves feia uns grans afalacs al senyor Camó, li somreia, es desfeia de goig...

No sabem si als homes d'Esquerra que contemplaven l'escena els feia gaire gràcia.

El dia de l'estrena de *L'Estrella dels Miracles*, del prolífic senyor Sagarra, el vestibul de Romea era guarnit amb verd.

L'endemà el verd havia desaparegut. I oïrem aquest comentari:

—Se'l deuen haver menjat els de "La Publicitat", "Mirador", "El Be Negre" per a celebrar l'èxit del seu pretor.

—o—

El senyor Lluhí, en un míting celebrat al Bosc, ha dit que ells, els de *L'Opinió*, no estimen els humils, sinó els forts.

Home, això és una mica massa fort. Els humils també són dignes de consideració, senyor Lluhí.

—o—

A Sitges han fet un aplec els de la Lliga. Mare de Déu, un aplec! No es priven de res aquests senyors! Bé, sí, és clar: com que són pessebristes, cosa de pessebre.

En aquest aplec, el senyor Cambó tingué el *tupé* de dir que ells, els de la Lliga, havien fet tant per Catalunya.

Devia referir-se a quan ell era ministre d'aquell rei que tanta *simpatia* tenia als catalans.

—o—

I aquell impost que hom posà a les campanes de les esglésies. Ja es paga?

Perquè les campanes segueixen molestant com abans i, com abans, fent maldecap als veïns.

I no hi hauria dret que, havent de pagar, no paguessin. Ho diem perquè l'Església no hi està acostumada a pagar. Només està acostumada a cobrar.

—o—

Manquen locals per instal·lar-hi, el dia de les eleccions, collegis electorals.

Ço que no manca són els aspirants a regidor. N'hi ha!... No volgueu saber els que hi ha!

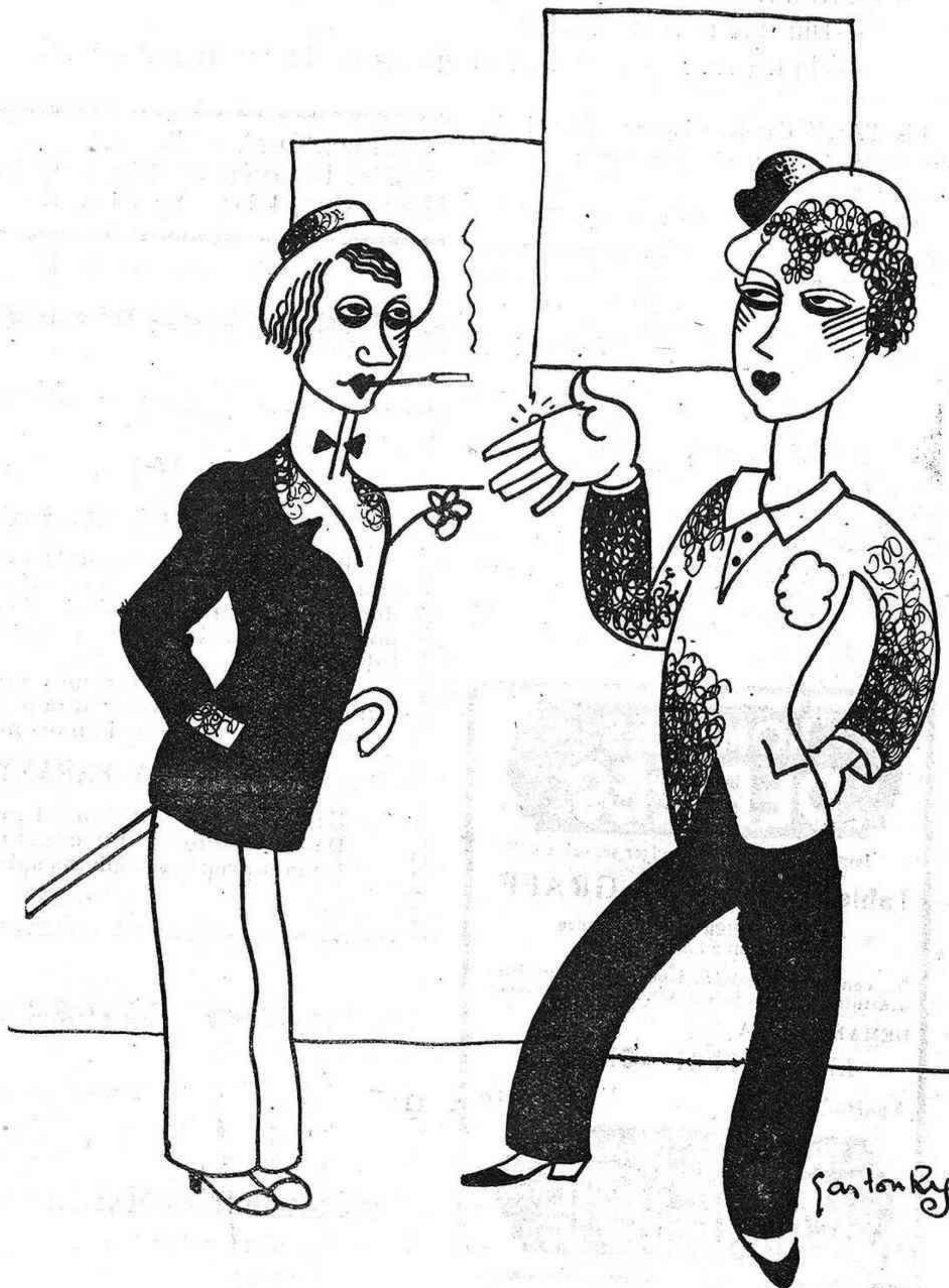
N'hi ha un femer.

—o—

S'ha acomplert el cinquè aniversari de la mort del gloriós Ignasi Iglésies. La premsa d'esquerra ha dedicat uns comentaris fervorosos al record del poeta. El poble ha cobert de flors la tomba.

Ara només aflta una cosa: que els seus llibres admirables es venguin més del que es venen.

—o—

Com votarem, nosaltres? Com a homes? Com a dones?

COMENTANT EI MÍTIG DEI BOSC.

—Diu que són tan savis?

—Ja ho crec. Miri si en són que cada dia canvien d'opinió.

Els d'Acció Catalana han protestat de la dissolució de Corts. I s'han empipat molt, però molt.

Trobem que no n'hi ha per tant. Trobem que, al cap d'avall, per mil pessetes al mes, no n'hi ha per tant.

Dactor MORA - Vies urinàries. Sífilis, Impolència. Plaça de la Universitat, 1 De 10 a 1 i de 4 a 8.

Un individu ha estat detingut... perquè tenia la mania de vestir-se de policia. la'n té.

Si això li feia gràcia!... No n'hi ha que es disfressen de ministre i no els hi passa res?

HOMBRES DEBILES

Impotents, mancauts de vigor sexual, etc.

Tabletas de vida «GRAFF»

(A América HERCULINA) retornen la virilitat a l'home esgotat.

De venda a farmàcies i centres d'especifics. Gratuïtament enviarem fauciele interessant.

DEMANEU-LO A

LABORATORI «GRAFF»

Apartado, 415

VALENCIA

TABLETAS DE VIDA
GRAFF

Imp. Parlament, 52

**VIS IMPORTNT
ALS NOSTRES CORRESPONSALS**

Posem en coneixement dels nostres corresponsals que havent adquirit aquesta Administració una gran partida de talonaris de Caixa (de dependent o venda), i de participacions a la Loteria en diferents models els els podem subministrar a preus molt reduïts i amb grans descomptes per partides.

Per correu us hem tramés mostres d'ambdues coses i nota de preus junt amb una tarja postal per que pogueu retornar-nos-la tot seguit fent la comanda que us interressi i abans no s'esgotin, a

LLIBRERIA ESPANYOLA - Rambla del Mig, 20

Us oferim una oportunitat per a comprar molt bé.

Demaneu mostres i preus si no en rebeu.

No compreu sense abans saber les nostres condicions.

CLINICA GALLEGGO

Vies urinaries-Matriu-Sifilis-Impotencia-Diaterna-Raigs X

Dirertor: Doctor J. RIU

Consulta: de 10 a 1 i de 4 a 9

18, Nou de la rambla, 18

Diumenges, de 10 a 1

La formidable y Renombrada **Orquestra NAPOLEÓN AND HIS BOYS**
 Actua tots els dies de 11 nit a 4 de la matinada en el
 • Dancing La Bona Sombra •
 Tots a la BONA SOMBRA :: Ginjol, 3 (Plaça Teatre)

Tapes AMB PLANXES DAURADES PER A REL·LIGAR
L'ESQUELLA DE LA TORRATXA
 TAPES SOLES. . . . . 5'50 ptes.
 TAPES i REL·LIGAT. . . . . 8'— »

GANIVETERIA "ARTERO"

Casa assortida amb tota mena d'eines de tall pròpies del ram perruquer.
 Especialitzada en l'arranjament (buidatge) i ajustament de navalles i màquines barberes.

Llibreteria, 9 (prop de la Plaça la República)

BARCELONA

ARMERIA·RADIOS

vender a plaçor i al comptat

es
 desitgen
 agents

F. Baró
 Goya 11
 Tel.
 73497

Barcelona-Gracia

FRONTÓ NOVETATS

Tots els dies grandiosos partits, tarda i nit

ELS MILLORS PELOTARIS

Si voleu passar una bona estona, aneu al Frontó Novetats
 DETALLS PER PROGRAMES

ANUNCIEU

— A —
L'Esquella
 de la
Torratxa

G. ALOMAR Vies urinaries. Curació més ràpida mitjançant el seu aparell elèctric
 Balmes, 4. C. econòmica 5 ptes. de 12 a 3 i de 5 a 8. Fesf. de 10 a 12

Llibreria Espanyola :: Rafael López

RAMBLA DEL MIG, 20

BARCELONA

TELEFON 20160

EDICIO D'OBRES COMPLETES

Ignasi Iglesias

ACABA DE PUBLICARSE EL VOLUM 11

L'ALEGRIA DEL SOL
 FLORS DE CINGLE
 FLORS DE MAIG

PREU 5 PTES.

E. H. H.

3001 secretos industriales para ganarse la vida

Recetas y procedimientos sencillos, económicos y probados para confeccionar numerosos artículos de venta segura.

PTAS. 6'50

Mil cuatrocientos medios para crearse una posición

Un tomo en cartoné PTES. 3'50

EL POBLE.—El dia que em cansi, tots anireu per terra.